

Streszczenie w języku polskim

Celem niniejszej rozprawy jest analiza wpływu pamięci zbiorowej o wojnie na Pacyfiku na współczesną japońską tożsamość zbiorową. Główne pytania badawcze brzmią następująco: w jaki sposób pamięć o wojnie na Pacyfiku ulegała rekonstrukcji w okresie powojennym; jaka jest rola owej pamięci w budowaniu powojennej tożsamości Japończyków; na ile pamięć o wojnie na Pacyfiku może zostać uznana za jeden z niezwywalnych elementów japońskiej kultury.

Zastosowana w niniejszej pracy metodologia czerpie z dorobku antropologii symbolicznej oraz socjologii kulturowej. Analizę oparto głównie na krytycznej analizie dyskursu. Została ona uzupełniona o gramatykę funkcjonalną oraz o analizę treści.

Pierwszy rozdział niniejszej dysertacji koncentruje się na znaczeniu pamięci zbiorowej dla współczesnych kultur narodowych. Zawiera on również definicje kluczowych pojęć takich jak kultura, tożsamość narodowa, syntagma kulturowa, pamięć zbiorowa, mit, oraz tradycja wynaleziona. Rozdział drugi skupia się na ukazaniu głównych procesów w powojennej historii Japonii, który wpłynęły na sposób konstruowania i rekonstruowania pamięci zbiorowej o wojnie na Pacyfiku. Rozdział trzeci ukazuje napięcia pomiędzy głównym nurtem pamięci a pamięciami przeciwnymi, które co najmniej od lat 1970. stały się elementem debaty publicznej. Koncentruje się on na procesach, które umożliwiły włączenie elementów owych pamięci przeciwnych do dominującego nurtu pamięci. Ostatni rozdział analizuje główne elementy wpływające na instytucjonalną pamięć zbiorową, szczególnie zaś podręczniki do nauczania historii, oraz muzea historyczne.